

देवत्यं यजुः उत्कृतिहृन्दः (73.) । तपो माघः तपस्यः फाल्गुनः शैशिरौ ऋतू शि-
शिरर्त्तोरवयवौ (74.) शिष्टं व्याख्यातम् [१३. २५.] ॥ ५७ ॥

परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवस्पृष्टे ज्योतिष्मतीम् ॥

विश्वस्मै प्राणायोपानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय ॥

सूर्यस्तेऽधिपतिस्तयो देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद ॥ ५८ ॥

का° [१७. १२. २३.] विश्वज्योतिषं परमेष्ठी वेति । यजमानकृतां पद्यां विश्व-
ज्योतिषं (75.) तृतीयोपहिताया विश्वज्योतिष उपर्युपदधातीति सूत्रार्थः ॥ सूर्यदे-
वत्यं यजुः शक्वरीहृन्दः । परमेष्ठी त्वां दिवः पृष्टे उपरि सादयतु । सूर्यस्ते तवाधि-
पतिः पालक इति विशेषः अन्यव्याख्यातम् [१४. १४.] ॥ ५८ ॥

लोकं पृण हि° ॥ ५९ ॥ ता अस्य सू° ॥ ६० ॥ इन्द्रं विश्वा अ° ॥ ६१ ॥

का° [१७. १२. २४.] दक्षिणाऽसात्प्रत्यगरन्निमात्रादधि लोकम्पृणाः पूर्ववत् ।
आत्मनो दक्षिणादग्नेयकोणादपरस्यां दिश्यरन्निमात्रादधि पद्यालोकद्वयं परित्यज्य
तृतीयलोकादारभ्य प्रथमचितिवल्लोकम्पृणा उपदधातीति सूत्रार्थः ॥ तिस्रोऽपि
द्वादशे [१२. ५४-५६.] व्याख्याताः ॥ ६१ ॥

प्रोथदश्चो न यवसेऽविष्यन्त्यदा मरुः संवरणाद्यस्थात् ।

आदस्य वातोऽनुवाति शोचिरधं स्म ते व्रजनं कृत्तमस्ति ॥ ६२ ॥

का° [१७. १२. २५.] प्रहाय पुरीषेण विकणीस्वयमातृणो शर्करे सऽस्पृष्टे हिद्रे
प्रोथदश्च इत्युत्तरां विकणीम् । पञ्चमीं चितिं पुरीषेण पूर्ववत्प्रहाय शर्करामग्नौ
परस्परसंलग्ने सहिद्रे विकणीस्वयमातृणांसंज्ञे द्वे इष्टके उपधेये । तयोर्मध्ये उत्तर-
दिश्यनूकरेखामध्ये प्रोथदश्च इति विकणीष्टिकामुपदधातीति सूत्रार्थः ॥ वसिष्ठद-
ष्टाग्नेयो त्रिष्टुप् । मथ्यमानोऽग्निः कथ्यते । यदा यस्मिन्काले मरुः मरुतः संवर-
णात् संव्रियतेऽस्मिन्नग्निरिति संवरणमरणिकाष्ठं तस्मात् व्यस्थात् वितिष्ठते प्र-
काशो भवति तदा प्रोथत् प्रोथयति शब्दायते प्रोथतिः शब्दार्थः इतश्च लोपः
परस्मैपदेष्विति [पा° ३. ४. १७.] तिप् इकारलोपः । तत्र दृष्टान्तः अश्चो न न इ-